

יהודים עובדי אדמה

מאט

יוסף פרל *

מן ר' עובד אל ר' כהנא

האיכר קיים את הבטהתו והליך עמי זה ימים אחדים לכל המקומות אשר נמצאו שם בני עמו עובדי אדמה משנת תקס"ה והנה גודל התענוג אשר הי' לי בחיותי ביניהם, לא אוכל ספר כל עצמותי חדש ודמיתי בנפשי כי אני בארץ ישראל הקטנה ובפרט כאשר שמעתי כי הרוב מקומות מושבותיהם גם בשמות לשוננו הקדומה תגאותם להם נקרו. שם האחד שדה מנוחה והוא שני כפרים על שפת הנהר מונה ומונה, השני יפה נהר, השלישית נהר טוב, הרביעי הר שפר, החמישי יעוז, ורק מקום אחד בשם שפה אחרית יקרו והוא כפר קאמינקע. המקום יפה נהר נבנה על שפת הנהר אינגולץ ודרים בו קרוב לתחומים פאמיליען, אשר עובדים אדמתם בשקייה רבת עצה"ט מן יומ' אי' בבורק עד פת צהרים יומ' ר' עشك'יך יעבדו עבודותם בשדה. ואotton אשר שדייהם מרוחקים מהכפר גם מאליהם בשדה יתקנו גם נשותיהם ובנותיהם בעבודתם יעוזרו ולצדם יעדלו בעת הקציר ובשארי עבודות האדמה ועובדות הבית והגם שבכל הכלר שם עפ"י רוב שני בצוות יהיה אשר גם אנשי המקומות האלו נלקו במאירה הזאת בכ"ז לא נחסר להם עוד להחמתם, גם מגדלם בהמות ומצליחים בזזה מאד. אין אחד אשר לא יהיה לו מחמשה עד ששח בקר שני שורים שני טוסיטים כבשים ועופות הבית שונות, לרבי. החמאה והגבינה אשר עושים הם טובים מאד ואף הנוצרים קונים אותם ונוהנים מחרם יותר מאשר נוהנים בעד החמאה והגבינה מבני אמוני. בתיהם אשר בעצם בנו להם הם קטנים בדרך כל בתיה האיכרים אך הגיקות נראות בהם אשר לא נמצא בין שריאי עובדי אדמה. גם ראייתי ביניהם בעלי מלאכות שוניות אשר גם שדות ובהמות להם כשריאי איכרים אך מלחמתיהם טרודים במלאתם לכן בעבודת השדה וגידול בהמתם נשותיהם ובנותיהם יגען.

בבנייה בית הכנסת אשר מתחסקים בו בעת לא ראייתי אף נוצרי אחד או יהודי מקום אחר רק כולם מעודם והיתרון אשר להם משאריי האיכרים אשר במדינתנו הוא כי תחת אשך כמעט כל עובדי האדמה אשר במדינה הם שכיריהם היהודים אשר ראייתי פה כמעט אחד אשר יאהב לשנותין יין שרפ' כמו שריאי האיכרים והמעט מהם אשר שותים אותו הוא רק מעט הנזכר לביראות גופם ולכן במקומות הנ"ל רק בית משקה אחד נמצא.

בימות החורף, כאשר אין להם עבודות שדה וכרם, האנשים האיכרים ישיבו

* פרק מתוך הסיפור האסטורי "בוחן צדיק" שהופיע בשנת 1838

את נפשם בבית המדרש והבעל מלאכות הולכים בדרך הישר לזכאים רשות בכתוב מהשופט שלהם, (שולץ) ג' יחו, לעזוב את ביתו על זמן שלשה חדשים ולא יותר למען השתרע במלואתו בעירות ומקומות הסביבות וכל הנשים והAACרים והן מהבעלי מלאכות עובדים ביום החורף מלאכת הנשים עברו אנשי העיר הרקובה להם. הכל, כאשר רأיתי כי כל ילגעתם בשקייה רבה מבלי לאות וכי כל דרכיהם באמנה ובפרט באשר רأיתי אך גברה בינו לבין מחתת האורחים וכי את אשר שאלנו ואת אשר לא שאלנו מהם נתנו לנו עין טובה ובפניהם צהלו אמרתי מי יתנו כמותם ירבו בישראל. ואשר שאלתי על סיבת ביאתם לכאנ השיבו כי הדורש טובותם הוא איש אחד מק"ק שקלאש שמו ר' נחום פינקלשטיין וזה כמה שנים כאשר ה' לו איזה עסק בחערואן וראה כי במחוז הנ"ל הרבה שדות נמצאו ואדם אין לעבד אותם, ובמדינתו ראה כי כעת הרבה מבני עמו אשר כמעט ברובם ימו ונכמרו רחמיו עליהם וישת אל מושלי המדינה פניו ובקש מהם עוזר עבור אחיו האומלים ונעתרו לו ליתן מקלט הקיסר לכל איש ואיש אשר ירצה לעבוד עבודה שדה' בא קרים שני מאות רובל אסיגנאטפען מזמן גם שני שורים א' סוט פרה אותה. וידבר על לב אחיו לקבל עליהם עבודה השדה, וישמעו לעצמו הרבה אנשים מאנשי ליטא, אך מלהגיות והטרחות אשר היה להם בתחליה גם מהשנות האור ומההכרת לחיות חי כפרי נחרה מהם כמעט חלקים והחלק הנשאר גם הוא ביגעה רבה מادر למדנו וחנוו א"ע לעבודה ולהי איכרים. אך כעת כבר הרגלו בזה מתענינים כעת בעבודתם ויזודעים דרכי עבודה השדה על צד היותר טוב וראיתי בינו לבין אנשים אשר מעבודת השדה הצליחו ועשוו מסך איזה אלפיים רובל אסיגנאטפען, אך בכלל זאת לא נגאו בעשרם לא עזבו בעבודתם עבודה השדה וגם הנהגת חי האיכרים לא עזבו וחיים כעת במקדם.

גם ר' נחום הנ"ל אשר היה להם למורה דרך ליעוץ ולאותם אם אמנים מעולם לא הי' מוכחה לעבוד עבודה השדה כי הי' כל ימיו איש אמיד בכל"ז החזיק ביד בניו ובנותיו לעבוד בעבודתם בשדה בניי הכהרים אשר גולדו בזה. ועוד עתה בניו ובנותיו חיים במקום יפה נחר ואחד מהם קיבל אותן בסבר פנים יפות מאד וכייד אוthono במה שנחנו שם ב"ה מבלי לקחת מתנה תמורה אף פ"א. ושאלתי אותו על אביו ואמר לי כי בתחליה ישב עם האנשים אשר בעצתו קיבלו עבודה השדה ואף אם בתחילת ישב עם האנשים אשר בעצתו קיבלו עבודה השדה ואף אם בתחילת הי' לו למורת רוח בכל זאת סבל קשיות ערפם וסכלותם במתינות גדול להמען ינагג אותם אל מטרת חפוץ. אך כאשר ראה כי כבר נתקיים חפוץ ורצוינו וכי מתק להם מעדם הילך מאטם ויושב כעת בעיר חערואן יאריך השם ימיו ושנותיו יחזקתו ויאמץיו ויזכהו לראות בטוב ובחצלה בניו ובנותיו ובניי, יואל השם לגדר לנשא את כל יוצאי חלצין ולהאריך ימיהם ושנותיהם עד בית הגואל אמן כיה"ר כ"ר אהבה.

מן ר' מאיר כהנא אל ר' עובדי.

אגרתך השני ממחוז החצ'י איז קרים קבלנו לנכון ונא לבל תחרעם עליינו על אשר באגרתך הקודמת כתבתי לך דברים קשים על עכובך במחוז הנ"ל בין האקרים וגליתמי לך דעתך ודעותך ידידינו בכך לילך ממש חיש מהר וכעת ראיינו כי טוב עשית בעמדך אשר התעכבת שם עד כה ואדרבא בקשנתנו שטוחה לראות בכל פעם הנהגות ומעשי בני עמנו היושבים שם ולהודיעו אותם לנו כי הם יהיו לנו ולכל בני עמנו לכוסות עניים ולהשיב דבר למתוקומיננו אשר יאמרו כי העצלות גבריה בנו למأد וכי אין ברכזונינו וידינו לעטוק במלאה או בשודה וכי רק אל המשחר עיבנו, אך כתעת יראו כי אחינו באקרים וועשי במלאה יתנו עידיהם איך רק על ידם אשר גרשו אותנו מהסתפה במלאת יד ובעבדת שדה הרכיחסנו להביא לנו טרפ' ומונע עיי מסחר וקנין ואם הם יפתחו לנו שער מתחיה ומונע ויחזקו את ידינו כראוי לאנשים אשר זה זמן רב לא נסו בזה אויב אנתנו מוכנים לענות את גפשותינו בעבודה ומלאכה כשאריי אנשי מדינתנו ולהתייחס את גפשותינו מיגיע כפינו ולכן עינינו לך תלויות להודיעו לנו בכל עת כד"ש והי בזה שלום.

מן ר' עובדי אל ר' מאיר כהנא

הו לא השבתי לך דבר על אגרתך הקודמת אשר בה כתעת עלי על כי אחרתי פה בין אקרים כי ידעת נאמנה שדמית בנפשך האקרים מבני עמנו הם כמו שאר האקרים אשר במדינת פולין אף הם תדע נאמנה כמוני כי להם הימרון בטבעם בעבודתם ובמצוותיהם השלמות אז גם אתה תחפוץ לראות אותם ולישב עליהם איזה זמן להשתחשע עליהם באהבים וכאשר ראייתי זאת מאגרתך האחרון תהובה אליו להודיעך בכל עת מעשיהם והנהגותיהם ולכן לא אחר מלוחדייך לנו את אשר ידעת ואות אשר ביני ראייתי.

כפי פקודת הקיסר מרסיא נתמנה בכל גוברניה וגוברניא אשר בחלק רוסיא החדשה עברו אותו אנשים הבאים ממקומות אחרים לדורו שם (קאלאניסטען) יהי' מאייה עם שיחי' מקום המשפט מיוחד הנקרא בשם גלאוונא קאנטארא והם ידונו את האנשים הנ"ל הן בעסקי ממון והן בעניני חוקי המדינה. היושבים על מדין הם ששה ועליהם ראש הנקרה דירעקטאר ישיבתם בעיר קאנטערינאסלאב וגתוינםחתת השגחת מושל המדינה כתעת המושל דשם השר גענעראל אונזאף להגלאוונא קאנטארא הנ"ל נותן הכח לשפטו להעניש ולמלאות בקשה

הנתונים תחתיהם אם בחוקי המדינה יסודם וכל המשפטים אשר לאחד מהקהלאניסטיין עם איש אחר יהי' הוא התובע או הנטען לפני הгалואונע קאנטארא יבואו, ומחת יד מקט משפט הנ"ל נתונים גם אנחנו האקרים אשר במחוז קרים ישבו וחוץ לזה נטמנה בכל כפר וכפר אשר קרייתי אוטם בשמות באגרתי הקדומה איש אחד אשר נבחר מאנשי הכהר להיות להם לשופט הנקרא בשם שולץ בידי להעניש את החולכים בטל וכדומה מחתאים קלים ע"י ההושבה בבית הסוהר או ליתן כבלי עז (בלקע) על רגילהם וכדומה.

להשוויצע ניתנו מהгалואונע קאנטארא חותם לחותם בו הכתבי תעודה (רייזנספעסע) להאנשים אשר אחר כלות עובdot האדמה נסועים על זמן קצר, אך מחייב לרשום הפאסען אשר נוחן להם בספר מיוחד ובכתב רוסיא ואם אין יודע לכתוב כתוב רוסיא מהזיך לו איש אחד אשר כוחב מה שהכרח לו, בהכפר יפה נהר ראייטי את השולץ שמו ר' יצחק והוא עשתה את כל אשר מוטל עליו לעשות כראוי.

על כל חמשה או ששה כפרים מהקהלאניע נטמנה ראש אחד בשם קאמיסער והם מקבלים כל הראפרטצען מהשולצען ושולחים אותו להгалואונע קאנטארע וועוסקים בכל עניינים הנוגעים את הקאלאניען כי הם המוציאים בין הקאלאניסטיין והгалואונע קאנטארא ולכל הכפרים אשר אנשי בני עמנו יושבים בהם נטמנה בתחלת ר' נחום פינקלשטיין לראש עליהם ונקרא אבערשולץ מכל הכפרים של היהודים אך כאשר בא בשנים לא רצה לרבות עוד תחת משה הראשות.

בחכרים הנ"ל ראייתי מלדים חזנים שוחטים ומשמי בית הכנסת אשר מתוך עדתם נבחרו אך בעת הכהריה גם הם עובדים עובdot שדה גם לומדים גדולים לדין ולהורות נמצאו ביניהם בתיות מראה ספרים לרוב ובছירותיהם גריש וקמה ואם המורה הוראה מוכרא לקבל שכיר עברו התורה אווי כל משכורתו שעם יקצרו עבורי תבאותו או יביאו אותה הביתה. במקומות הגדולים אשר להם נמצאים

גם בתים מרוחז ובאים גם ממיקומות הקטנים למרוחז שמה. בעת אשר אין להם לעבד בשדה מתחפלים בכל יום השכם והערב בבית הכנסת ואך בימי העבודה בשדה, מתחפלים בעשרה תפלה קצחה היינו ברכו קדושה וקידיש אצל עבודיהם. הנשים מביאים המأكلים השדה לבעליהם, וכל עבודתם נעשו על ידי ישראלים כי אין ביניהם שום נוצר ולמן בעבר שבת מדליקין הנרות שעה אחת קודם הלילה ואוכלים סעודת ערבית ובחורף מלחמות את התנור.

קדום הכנסת שבת וחם להם עד מוצאי שבת.

כל הקאלאניסטיין וכמו כן היהודים פטורים ממיסים וארנוניות עד מלאת להם עשרים שנה לישיכתם שם. בנייהם משיאים בעודם רך בשנים כי טוב להם לראות בניים ובנים עוסקים ועוורומים להם בעבודתם עבדות שדה. מוהר וממן ניתן לבנייהם כשהאר אנשי הכהרים הן כפי מעמדם שורדים פרות כבשים טסום ותבואה אך מעות לא יתנו להם כדי.